

Η εμπειρία της Αναστάσεως

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η νύκτα του Πάσχα θα βεβαιώνει πάντα πως η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί γεγονός που πιστεύεται αλλά δεν αποδεικνύεται. Θα γίνεται για τους πιστούς χριστιανούς βεβαιότητα αναμφισβήτητη, ως εμπειρία προσωπική και εκκλησιαστική. Γιατί, παρ'όλη την κοπιαστική περίοδο της Μ. Σαρακοστής και της Μ. Εβδομάδας που προηγήθηκε, κυριαρχεί μία αλλιώτικη χαρά στις καρδιές και μία άλλη σιγουριά, ώστε να βεβαιώνει ότι «Ανέστη ο Κύριος όντως!».

Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να πει «Χριστός Ανέστη» η ν' απαντήσει «Αληθώς Ανέστη», αν δεν είναι σίγουρος. Όταν η λογική ζητά αποδείξεις και η λογικοκρατούμενη κοινωνία μας απαιτεί την ψηλάφηση ως βεβαιότητα, η Εκκλησία συνεχίζει, αιώνες τώρα, να στηρίζεται στη μαρτυρία των Αποστόλων και των αγίων που μιλά για την πίστη που δίνει μία άλλη γνώση της Ανάστασης.

Κι είναι αυτή η πίστη – γνώση της Ανάστασης του Κυρίου Ιησού τόσο αναγκαία, όταν όλα γύρω μας μιλούν για θάνατο, όταν το κακό κυριαρχεί κι όταν φαίνεται κάθε ελπίδα σωτηρίας να 'χει εκπνεύσει. Άλλωστε, μέσα από τον τάφο Του ξεπηδά η ζωή! Το κενό μνημείο του Ιησού, που κανείς δεν αμφισβήτησε, γίνεται το σημείο

που δείχνει ότι το τέλος της πορείας μας δεν είναι ο θάνατος κι ότι μετά από κάθε θάνατο, οποιασδήποτε μορφής, αρχίζει μία νέα ζωή.

Ζώντας στον κόσμο της φθοράς και του θανάτου, της αμαρτίας και των παθών, της αδικίας και εκμετάλλευσης, της κακίας και ιδιοτέλειας, του πόνου και της αγωνίας, ας αντλήσουμε ελπίδα και πίστη από το κενό μνημείο του Κυρίου μας. Όχι ως ψυχολογική αναγκαιότητα, ούτε ως ψευδαίσθηση δύναμης, αλλά ως δυναμική κατάφαση μέσα μας της Ανάστασής Του, που διαλύει το σκοτάδι και το μεταποιεί σε φως, το Φως Του.

Η Ανάσταση του Χριστού, για όσους την πιστεύουν και τη ζουν, ζωντανεύει την ύπαρξη σε ζωή αφθαρσίας από το νυν αιώνα. Χαρίζει χαρά μέσα στη λύπη, αγάπη στο μίσος, ελευθερία στα πάθη, ελπίδα στην αγωνία.

Η Εκκλησία, ως το ζωντανό σώμα του Σταυρωθέντος και Αναστάντος Κυρίου μας, κατέχει την εμπειρία της Ανάστασης και τη δίνει στα παιδιά Της που ακόμα ακολουθούν το «εσφαγμένον αρνίον...όπου αν υπάγη», μέχρι το σταυρό και το θάνατο.

Την ολόφωτο νύκτα του Πάσχα καλούμαστε, ως χριστιανοί και τέκνα της Ανάστασης, να χαρούμε την εκ νεκρών εξανάσταση του Κυρίου μας, αρχίζοντας να ζούμε τη ζωή Του, ώστε να μαρτυρούμε στον κόσμο που θλίβεται και αγχώνεται πως υπάρχει ελπίδα.

Μετά την Ανάσταση του Χριστού μπορούμε:

- να μετανοούμε και να προχωρούμε - «συγγνώμη γαρ εκ του τάφου ανέτειλε».
- να μη φοβούμαστε το θάνατο - «ηλευθέρωσε γαρ ημάς του Σωτήρος ο θάνατος».
- να στηριζόμαστε στον Κύριο και Θεό μας, ως νικητές του θανάτου - αφού «Ανέστη Χριστός και πεπτώκασι δαίμονες, χαίρουσιν Άγγελοι, ζωή πολιτεύεται, νεκρός ουδείς επί μνήματος».

«Αυτώ η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Πηγή: isagiastriados.com